De trog tñ potes accipe qđ ꝓphā ꝓdixit: oblatꝰ est
qꝛ ipe voluit ꝛlā et mō oblatꝰ est nō qꝛ opus habuit:
nō qꝛ sub legis edicto fuit: sed qꝛ voluit Et in cruce
michi lomnꝫ oblatꝰ ē: nō qꝛ indeꝫ ꝗualuit: nō qꝛ
ipe meruit: sed qꝛ voluit Voluntarie sacrificabo tibi
dne: qꝛ voluntarie oblatꝰ es pro mea salute: nō pro
tua nectte Sed quid nos frēs offeremꝫ aut quid retri
buemꝫ illi: pro omnibꝫ q̄ retribuit nobis Ille pro nobis
dedit hostiā pciosiorē quā habuit: nmirū q̄ pciosi
or ē nō potuit Et nos ergo faciamꝫ qđ possumꝫ op
timū qđ habemꝫ offeintes illi: quod sumꝫ vtiqꝫ nosmet
ipōs ipe scīpm obtulit: cu quibꝫ es qui te offerre cuctis
tib: Quis michi tribuat: ut oblatiōne mea dignetur
maiestas tanta suscipe: Duo minuta habeo dne corpꝰ
et aiam dico: vtrā et hec tibi possim in sacrificiū
laudis offerre Vouī michi em longe qꝛ gloriosius at
vtilius ē: ut tibi magis offeratur q̄ deferatur michi pi
ꝛlā ad meipm aia mea conturbat: frēs monuerꝫ dño
dedus mortuas hostias offerebat: sed dā mūt vtuo ego
dar dns nolo morte pctōris ꝛ magis ut cōuertatur
et viuat Non libet dns morte mea: et nō libenter
offro illi vitā meā: Iher ē em placabilis hostia:
hostia deo placens: hostia viua Sed in oblatiōne
ꝛlā tres fuisse legūtur: et in hac qꝛ tria michilo
minꝫ a dño requirūtur ffuit in ea oblatiōne ioseph
sponsus mrīs dnī: cuꝫ filio putabatur: fuit et
ipa virgo mr: et puer ihesus qui offerebatur:
Sit ergo in oblatiōne mra constantia virilis: sit cōti
nencia crīm: sit constia humilis Sit maꝝ in ꝓposito
animꝫ ꝓfuerendi virilis: sit in cōtinencia castitas
virginalis: sit in constia simplicitas et humilitas
puerilis Sermo de purificandis et ornandis cor-dnō
offerendis

Adorna thalamū tuū ſyon· et ſuſcipe regē
xpm· quē virgo concepit· virgo
peperit· virgo
poſt partū quē genuit adoremus Ad nos
frēs ad nos loquit ſps ſancta qui ſumus ſyon q ſumus
ſpeculatores· qui die ac nocte clamamus oculos nros
ad dnm deū nrm· Donec miſereatur nri Adornemus
igitur thalamū nrm· et ſuſcipiamus regē xpm Ecce
frēs xps in ppria veniens a ſuis repulſus· no habet ubi
caput reclinet· Ore ſoribus noſtris miter mīna fru
ſtra vagiens· p ſpm ſcm q ait hoſpicium dicens Ador
na thalamū tuū ſyon Emundemus igitur thalamū
nrm prius expellendo h oculos xpi mūdo offendē pos
ſut· et ſic demū adornemus inferendo ea in quibus de
lectatur et gaudet Que ſūt aut forſitā alios vīni
q oculos xpi offendere ptē· Cui dicimus Michael ar
fendit oculos eius ſicut ſuperbia· q angelū de celo et ho
minē expulit de paradiſo· q ē macū oīb pcīs Qua hor
tatur nos ſps ſcs vitare dicens Quid ſuperbis terra et
cinis· Et alibi Oīs caro fenū Exſiccatū ē fenū· et flos
decidit Videamus nūc quid ſuperbia fecit Angelū de celo·
hominē expulit de paradiſo Asserito hec oculos xpi offē
dit· q pulcherrimū opus eius in celo et in paradiſo fedauit·
q fecit de angelo dyabolū· et de homine miſp creatore crue
to pſidū Que ſicut ē pcōrū primū et maximū· ſic
ēm regina et mater vitioū Videndū eſt igitur et ſol
licite conſiderandū ut cū mens nra cū tota ſua prole ex
cludat· ut thalamus nr emūdatus et ornatus xpm regē
qui fores pulſat ſuſcipiat Cū tota mea prole ſua·
ſeptē ſcilicet pncipalibus vitiis Que ſūt hec· inanis
gloria· mundicia· ira· auaricia· ventris ingluuies· luxuria·
Hec ſūt ſeptē filie ſuperbie q matrem ſuā ſequūtur· q
hoſpicium quodcūq; mūtuerint fetidū reddūt Oz que
nobis cū uſtris cōmunio· Quis conſenſus templo dei

cū ydolis. Nulla nobis deo agimꝰ grās cū eis so
cietas: quas eruentes veterē hominē cū actibus
suis gladio verr confessionis et pñie enecauimꝰ.
Nichil igitur i nobis vltra possit superbia: q̄ de
archangelo diabolū. et de pmo homine fecit ipūm
et creatori suo rebellē Nichil habeat i nobis vana
gloria: qui a die conuersionis nr̄e in cruce dñi nr̄i
ihū xpi coepimꝰ gloriari dicentes cū aplo Michi aut̄
absit gloriari nisi in cruce dñi nr̄i ihu xpi: p quē
michi mundus crucifixus ē: et ego mundo Gloria uta
nīa sit crucis xpi qua portamꝰ: et testimoniū cōscie
e crucē xpi purgate De qua aplus dicit Gloria nr̄a
hec ē testimoniū conscie nr̄e In qua conscia gloriari: ·lxxxvii·
de dōs dei est deo gratias agere Id quod nos hortā
tur aplus dicens Qui gloriatur in dño glorietur: id
est in dño de puritate sue conscie glorietur Non
em qui seipm cōmendat ille probatus est: sed quem
dñs cōmendat Cetū qui in se gloriatur et qui sibi
placet: stulto homī placet Qui in alio nomine gloriā
tur aut laudē in mente aborit alterius expectat: mer
cede opm recepit ac oleo pcōris vngit caput suū:
auditis pphetis sibi dicentē maledictus homo: qui po
nit spē suā in homine Et in die iudicij cū dicerint
dñe dñe aperi nobis aut Amē dico vobis: nescio vos
Sic vana gloria filia ē superbie: q̄ in quocūq; fuit mo
dicentē scīt Iterū post conuersionē michil in nob̄
habeat iūdicia: p quā mors mīuit in orbē terrārū
Diabolus em̄ inuidit hois ascensū unde corruerat:
et p hoc temptauit et i aīa occidit Sic ē illa q̄ nō
malignos sed suos semp torquet: dicente stō iob: par
uulū occidit inuidia In eo em̄ q aliquis alicui inui
det: immorē se oīndit eo cui inuidet Sic diabolus
inuidit pmo hoī: sic esau iacob: et cayn abel Sic

mudia puulū occidit: qz nisi inferior cēt de bono alte
rius nō doleret ¶Hac peste nullus moritur nisi qui
terrena hec appetit: q̄ tota nō venit pluribus
Unde si qua desiderat illi mudet qui p̄emtq̄ ea ac
cepit: illius p̄ē habendo q̄ptuatē ei restringit.
¶Huc puulū occidit īuidia: qz dū nō p̄t adipisci q̄
alij mudet: in odiū īuidie filiā cadit ¶Ursū fr̄ēs
post cōuersionē mām mi nō habeat ī nobis locū:
qz dns in euāgelio gradatim ducit ad gehēne pu
teū dicens Qui nascitur frī suo: reus erit iudicio
Qui dixerit racha hoc ē voce indignacōnis p mi
e emserit: reus erit consilio: ī quo tractatur qua pe
na sit īstruendus Qui dixerit fatue: hoc ē tle quid
fecit aut verbo aut verbere ut meret frēs despicui:
reus erit gehenne ignis nisi resipuerit ¶Hec ē ma
que stultoꝝ oculos extinguit: sapiēcū oculos nō
mūq̄ turbat: dicente psalmista Turbatus ē pre m
oculus meus Et de mu stulti· iob aut Omū stulti
mortificet inuidia Ecce duas mas videmq̄ frēs
alterū nōmūq̄ turbat oculū: alterū semp extinguit
Alterū venit ex īpacia: alterū ex zelo rectitudinis:
alterū venit ex vicio: alterū ex virtute De alterq̄
venit ex virtute psalmista aut Irascimī et nolite
peccare Quasi dicat Crudeles estote ī vicū mas
m frēm: considerantes vos inuicē pos me et vos reprem
De alterū q̄ venit ex vicio aut apostolus Sol nō occi
dat sup īuidiā vrām: idest xp̄s qui ē sol iustic
mentē virtūm nascentē nō deserat: qui cū mi mūq̄
habitat Ira q̄ venit ex zelo rectitudinis debemq̄ mi
ci prius mis erumpq̄ et pq erumpq̄ priusquam
melior ē risus: qz p tristiciā vultus corrigitur prius
mq Que debet tñ subesse rōi· ne sit īmoderata: sed m
diocrione pēsū tēpus et modū consideret ¶Hec sapientes

mrdū turbat Ira p̄ vicū stultos occidit: dū m re
as m cōtrelia lingua relaxat Rursū frēs pq cōuersi
onē mām mūmendus ē thalamq cordis mī ne tris
tīa rediens mtroeat: illā dico q̄ morte operatur:
q̄ de amissione rerū temporaliū venit Hec ē illa q̄
pruas cogitacōnes gnāt numerosū monachū red
dit: que fastidū parit: et trahētē amatū dei cū bre
ioth retro respicē cōpellit Cme dolore nāq; nō pt
amittē quod cū mordinato amore possedit Hanc ergo
q̄ tristīā q̄ morte operatur excludamq: et mūmutta
mq eā q̄ venit de memoria pteritū et de peregrina
cōne mūi: dicamq cū psalmista Heu mihi mco
latus meus prolongatus ē: habitauī cū habitan
tibus cedar multū mcola fuit amma mea Hec ē
tristīa q̄ vitā operat: de q̄ aut apostolus Quasi Lxxxvm.
tristes semp autē gaudentes Hec ē illa de q̄ dns
ad discipulos dicit Tristīa vra vertetur m gau
dū Alterū parit morte: q̄ parit cū murmore Rur
sū frēs post cōuersionē mumamq thalamū mūm
ne auaritīa q̄ est radix oīm malorū rediens mtro
ire nos q̄ ab vmq dei cultum abstrahat: ydolor
cultores faciat De q̄ mter eterna sic aut ad discipu
los suos aplūs exortificate mēbra vra q̄ sunt sup
terā: formicacōnē immūdicīā libidinē concupiam
malā: et auaritīā q̄ ē ydolorū seruitus Ecce auari
cīā ydolatrie cōpat Et merito Quia sicut vm deo
ydolatra mtitur auferre glām ne solus habeat no
mē deitatis: ita auarus m dei res se extendit: ut
solus vsurpet q̄ deus omps in vsū plurimorū fecit
Itaq; deo immitat: q̄ negat deo q̄ suū dei Est et
auaritīa nō solū amor congregande pecūe aut
construande: sed ambitio prelacōnis: cū mitur
homo homīm pesse Hec ut vera dicā ecīa pumpes

qui semel pro xpo reliqrūt sua ī trm̄ bevit: ut cō
tra ius et fas et ꝓpositū suū nō trm̄ belmt: ꝫ ecīa
studeant fr̄ibus et cōsentire presse ℣ si abbas aut
prior: eorū voto nō consenserint: multātur obligā
tur: eos q̄ aut īmdos aut sibi maluolos qm̄ se nō
prouehūt· clamāt ¶ Hec ē auaricia q̄ memoriā mā
dator̄ dei turbat: dicente ꝑsalmista dnō ¶ Inclina
cor meū ī testimonia tua: et nō ī auaricia ℣ Que
prodicōms ē mater: q̄ mdā dei discipulū primū ad
māditorū dei: oblionē· de oblionē ad prodicōē:
de prodicōne trahit ad laqueū ¶ Rursū fr̄es pg con
uersionē inmundam thalamū cordis ne gula red
ens mtrecat: q̄ et adā īmoderēe beste: et esau p̄uā
primogenti dignitate ¶ Hec ē illa pestis q̄ p̄r̄s nr̄os
in deserto murmurios dei blīficijs fecit: q̄ cōpulit eos
mūmurare cōt̄ deū et dicere ℣ Vtinā mortui essemꝰ
in egypto· q̄n sedebamꝰ sup ollas carnū: et comede
bamꝰ allia· cepe· et pepones ¶ Hec ē illa funesta pes
tis q̄ eos ad blasphemiā duxit· q̄ nō esset alia vita
post istā: cū dicebant comedamꝰ et bibamꝰ· cras
enī morīem: idest ī futuro ℣ Q̄ dicerent ¶ Hoc solū
habemꝰ quod cōedimꝰ· nichil in futuro ꝑ hanc
cutī nos habituros speramꝰ ¶ Hanc pestē cū homī
pernitiē pronūciat aplūs dicens ℣ Esca ventri et ven
tr̄ escis: deus hūc et hanc destruet ¶ Hec pestis in
ptuale: q̄ aut aīa homī canonicū cōedere· aut alia
q̄ licet: aut plus q̄ necē ē fecit comedē: et cārnis
carnū ī cōcupiscēcijs mitatur fact̄ ℣ De q̄ nascitur isp
tu letricia: sicut de ꝑplō israhel dicit ¶ Sedit ꝑplūs manducare et bibē: et surrexerūt ludere ¶ Rursū fr̄es
ꝑ cōuersionē nr̄am mundam thalamū cordis
nr̄i ne luxuria rediens mtrorū inficiat q̄ pestife
ra rediens ē peior q̄ ante fuerat ¶ Nūq̄ enī sola redit

sed sicut dñs aīt in euāngelio assumit septē spīritus
nequiores se et ingressi habitant ibi. et fiūt no
uissima hoīs illius pior illis priorib⁹ Hec ē pestis
illa q̄ corpus xp̄i dmēbrat: q̄ de mēbris xp̄i facit
mēbra diaboli Illā qui adherent alicui persone cū
libidine explendē tuū corpus fit cū illa psona:
et fit mēbrū diaboli tuū et illa mēbrū est: per
cōiunctionē malorū opm Hec ē illa pestis q̄ ignē
infernalem i corpus humānū accendit: ut vegetatiū
sit et robustiū ad libidinē explendā: et q̄ ign illi ter
minabili materiā semp apponit et cibos ministrat:
ut de suo semp habeat unde sine fine ardeat De
his duobus ignibus luxurie et gehēne: hēmq auctō
ritatē scripture De igne luxurie aīt Omīs adulterā
tes q̄ clibanus succensus a coquēte De igne gehēne
aīt ponēs eos ut clibanus ignis in tpe vultus tui lxxxix
hoc est iudicij: ut intus ardeāt sicut clibanus accen
sus in conspectū Dñs in ira sua conturbabit eos dicens
discedite a me opārij iniquitatis Et deuorabit eos
ignis extremo infernalis quē accenderūt p luxurie
fēda opa Fit ergo frēs summa cura et summū studiū
his qui in talibus sūt de talibus cuadē et fugere:
nobis vero qui p gratiam dei euasimus et beteris eruimus
hominē qui sumus ipsum sit summū studiū et thalamū
nrm munire et adornare et xp̄m regē suscipe: sicut
p̄cepit hec scriptura quā recitauimus Adorna tha
lamū tuū ipsum Quid ē adornare thalamū tuū.
Virtutes congregare: quibus et paulmētū et pare
tes q̄ cortinis et floribus tota domus adornetur C
Primo ornato thalami nri qui sumus ipsum sit timor
qui ē initiū sapiē: adest primus gradus p quē ascen
ditur ad sapiam De quo timore aīt scriptura Beatus
homo qui semp ē pauidus Et psalmista aīt Horruit

dñō m timore: et exultate ei cū tremore: ut timor
auferat securitatē noīā: et exultacio mortiferum
tristiciā. Hic timor gnāt humilitatē qui ē pciosissimū
ornatū thalami sponi: q magis placuit xpō cui in
thalamū virgineū ingrederetur. dicente btā maria
Ecce ancilla dñi. Qua respexit humilitatē ancille sue: ecce enī ex hoc
btām me dicent oīes gnācōnes. Hec mēs humilis
ē ornatus sponi id est pauptas xpi: de quibus ipe dicit
Beati pauperes spū: qm ipsorū ē regnū celorū. Ecce
quō timor dñi primus gradus ascensionis et primū
ornatū thalami sponi alios ornatus gnāt: humilita
tem scilicet et voluntariā pauptatē. Adorna ergo
thalamū tuū sponē timore dñi. Secundus ornatus
thalami sponi et secundus gradus ad supnā ē pietas
De qua dicit scriptum ē misereē anime tue placens deo
Et alibi. Cum quo requieset spūs meus nisi super humi
lē et quietū. Hec misereatur i se pximis. fraterni
onera portat: magis eligit quelibet temporalia
bona pdere: q̄ cū fre lite contendē. Que profō pietas
michil aliud nisi deū colē: et p cultū dei deo placē
Hec ī nobis gnāt mansuetudinē optimū ornatum
thalami sponi: q filios dei nos fēt dicente dño Beati
mites: qm filii dei vocabūtur. Ecce quō pietas se
cundus ornatus thalami sponi et secundus gradus ascē
sionis alium ornatū de se gnāt mansuetudinē: q̄ fi
os dei efficit. Adorna ergo thalamū tuū sponē pietate
Tertius ornatus thalami sponi gradus tertius. gradus
ascensionis ē scia: q̄ homi sui cognitionē pbet: ut
scilicet homo neq plus neq minus de se q̄ debet psu
mat. Quorū alterū scilicet de se minus psumē i mul
tis facit pcipitē: alterū scz se nō cognoscē facit ad
quelibet bona opa torpentē. Ad hanc sciam spūs scī
mutat ecclām ī canticis. Si ignoris te o pulchra

mr̄ mlēres: abi pa bestigia fulsoꝝ pastoꝝ scis heꝛ
ticoꝝ: et pasce hedos tuos: hoc ē cīnales cōcupīas
Hec scīa pībet nobis fiduciā bñcendi oīm cemptu
cōnes p bonū fidem: Dicente dn̄o i elbāgelio Si po
tes credere oīa possibilia sūt credēti: p dei scis gr̄ā
et liberū arbitriū Videmo iā quō scīa cercio ornato
thalam̄ spon et cercus g̃dus ascensionis alū orna
tū i nobis gnāt: religiosū videlicz luctū: qui conso
lacōnē a dn̄o in futuro mercetur Hec scīa parit in
nobis dolorē et luctū pegrinacōnis: ut videndo ma
la cris q̄ patim̄ cū luctu desiderem̄o p̄rīam a qua
pegrinam̄ audiam̄ q̄ a dn̄o nobis dic Beti qui
lugent: qm̄ ipi consolabūtur Ornatus ornatu thā
lam̄ spon ē fortitudo: qui cōcilt laborantibꝫ pro
bens homs accipiendis acquirēdis Hec ē q̄ mūnt 3.c
thalam̄ spon-ut nō extollatur prosp̄is: nō fūgā
aduersis: q̄ lingua icrpāte et blandiente hīs ver
bis confudit dicens Dne libera aiam̄ meā labīs iīq̄s:
et a lingua dolosa Hec ē illa q̄ semp de die in diem
robustior esurīt et sitim̄ ustricie i thalamo spon actē
dit: faciatq̄ eā audire a dn̄o Beati qui esuriūt et
sitiūt ustriciā: qm̄ ipi saturabūtur Adorna igitur
thalam̄ tuū spon fortitudine Ornatu ornatu thā
lam̄ spon ē consiliū: quo homo i firmitates suas re
quirit: suū posse et suū nō posse inuestigat: et ex sua
firmitate alios considerat: alios pareit et miserē
sicut et sibi fieri vult dei sibi miserī: alios dimittit debita
sicut et sibi fieri vult dimitti a deo: merentur audire a
dn̄o Beti misericordes: qm̄ ipi misericordia consequ
tur Adorna igitur thalam̄ tuū spon consilio
Certus ornatu thalam̄ spon ē intellēs qui mētē
sup hec mfirma ruit: omēs q̄ corporeas substā
cias intellectuali intuitu trāsiens no corporeas substās

figuratur: Volens ꝙ bt̄ progredi et quibus accrēdē audit
a dnō Hic appropies huc: nō em̄ videbit me homo
et viuet Hic mtellēb cōsecūt hūs qui a deo oculū
habent: de quibꝫ dicitur Vtī mūdo corde qm̄ ipi deū
videbūt Adorna igit̄ thalamū tuū syon intellectu
Septimꝫ ornatꝫ thalam syon ē sapīa: q̄ cōsecnt
hūs q̄ intellectualibꝫ oculis eterna contemplant: q̄z
cōsecrasacō i celis est: qui cupiūt dissolui et cē cū xpō:
i quorū psona dicebat apls Mihi viuere xps ē: et mori
lucrū Qui dicēt Vt xpm magnificē viuē volo tm̄:
et xps ē pmiū mortis mee Et post pauca Coarctor au
tē aut e duobus desideriū hūs dissolui et cē cū xpō
multo melius: manere autē i carne propter vos Este quid
ficūt bene sapīa: oms rebelles motus corpis im subiu
gari: ut nulla ei rixa pugna i crne sentiat q̄ro mstr
ms fratribus ut eis xpm nūciet: ex eius libent patiē
probria nō audit. Lampna nō sentit: aufrēti tuncā
diminuit et pallui: peuciēti ad dnā maxillā prebet
et alterū: audit ꝙ a dnō Vtī pacifici: qm̄ filii dei
vocabūtur Hi ornatꝫ thalam syon: istis nos adhe
rere mg qm̄ sumꝫ syon: et regē xpm̄ suscipiamꝫ:
quē virgo concepit virgo peperit: virgo pꝫ partū
quadragesima hor ē hodierna die i templo dei pī
tauit In lege nāīs scripti erat ut mulier q̄ suscep
to semine peperisset masculū quadragesimo die pur
gata templū cū filio mitteret: Afferens hostiaꝫ sci
pro peccō agnū anniculū imaculatū: et turturē suc
duos pullos columbarū Si aut̄ nō habēt agnū duos
pullos columbe offerret Hec oīa bta maria nō ex nā
tate: sz ex humilitate ipleuit Abstemuit ab ingressu
templi q̄ purgata diebꝫ nō nece hūs purgari: q̄ sine
oī delectōne salno virginitatis sigillo de spū scō
concepit Obtulit hostiā nō pro peccō sicut alie

mulies ꝫ pro hui⁹mōdi hostie: ostendens eciā i hoc qꝫ filius dei ihesus xps nō solue᷑ venit legē sed ipl̄ere Et ecce symeon gr̄ādeuꝰ qui exp̄ectat respōsū nō uidisurū se mortē nisi uideret xp̄m dn̄i: ut eū susciperet que exp̄ectabat: et accepit eū i ulnas suas hoc ē mr̄ brachia sua āplexuꝫ ē illū: q̄ appendit tribus digitis molē terre: qui oīa ipl̄et oīa cōplectit: mr̄ brachia portat dicēs Nunc dimittis seruū tuū dne Cupio dissolui et eius aduectū cū p̄archis et prophetis mi⁹ferno exp̄ectare: q̄ mr̄ tr et humanū genꝰ seruꝰ ē pacē Quia viderūt oculi mei saluare tuū filiū tuū que de sideruui: de quo risi accepi de spū sc̄o lumē ad reuelacōnē gentiū t̄ De cui⁹ aut uscap as pl̄s qui ambulabat i tenebris uidit lucē mūdi: et cū plenitudo gentiū intuuit: tūc oīs isrl̄ saluus fiet Iudice fr̄es audite quid offert maria quid symeō susceperit Vmgementū dei deo p̄i cō substāciale et coeternū verbū i p̄incipio: et ut cō solacōnē audiamꝰ et virtutē nūm: illū offert virgo que deus abrahe p̄misit dicens In semine tuo hoc ē i xpō: benedicentur oīs gentes Et que quid promisit dicens De fructu ventris tui ponā sup sedē tuā hic ē que virgo offert p̄iarcharū gaudiū desideriū ꝓphārū: gentiū exp̄ctacio: iudeorū qui eū re ceperūt saluacio: tocius angelorū repacio Talis est que virgo offert deo: ymo mitto maior ꝙ lingua aut hoīm aut angelorū possit dicere Et cū sit tanta ac talis quale aut quātū se ipē nouit nō sufficit virgm ipm soli offerre: ꝫ hostia qui lex p̄cepit pro eo obtulit ob humilitatis scitz exemplū: ut nos doceret quō et nos eū debeamꝰ offerre Duos turtures aut duos pullos columbe pro eo obtulit Columba fr̄es simpler ē aial: felle caret rustro nō ledit: i cuius pectorū mdificat:

alienos pullos nutrit: unda fluctu mansuetudinis
umbrā accipitris fugiat: meliorem ꝯnā eligit: ge
mitū pro cātu reddit: gregatū volat: alis se defen
dit: visū recuperat. Et nos frēs cū ān altare stet
mus ut dei filiū deo offeramus: cū eo et pro eo
par turturū castitatē corpis et aīe offeramus. Et
duos pullos columbarū pro cātu gementes: cōpū
ctionē ꝯritā pro desidero prīe celestis. et de con
fidentione mē misere hītes Columba felle caret
et nos mi careamus q̄ petāre nos fēcit. nisi nō
sedamus: & percussi i bna matrella alia prebeamus
In cuius petrine mdificemus: i fide plagarū xpi
refugiū habeamus. alienos pullos nutriamus: de
filiis diaboli facientes verbo pdicationis filios dei
Juxta fluīna maneamus. idest mē hui⁹ mortalitatis
fluxū sedentes: umbrā accipitris hoc ē dyabi pcti
q̄ sunt umbra diaboli. malorū ruinas consideran
tes ab eius unguis fugiamus. melioꝝ ꝯnā eligam⁹:
idest meliores sinas i scripturis sācis. Gregatū
ī volem⁹: unū consensū i bono i congregatione sūs pastoris
hītes. libris veteris et noui testamēti cōtra inimicos
dei nos defendam⁹: ut duobus p̄ceptis caritatis de
videlz amore et proximi. Visū recipiem⁹: de bono
actionis ad bonū semp intendentes cōtemplatiōis
Frēs carissi tales nos oportz esse cū corpus xpi
consecram⁹: cū consecrati manducātes sacrificam⁹
cū nobis idē corpq i salutē corpis et aīe ponam⁹
Tales ecīa nos oportet esse cū sacrū sacrificiū
de manibꝫ nostris accipim⁹: scientes q̄ qui corpus
dñi indigne accipit et sanguinē eius indigne bibit:
iudiciū sibi manducat et bibit. Verū q̄ puro mente
talis qui in se hec oīa habeat: diligat illū
qui bonū habet quod i se nō habet: et i illo habe

quod i se nō videt Nec em̄ credē debem̄ q̄ soli sac̄
doti supnēdē virtutes sint necēe: q̄ solus conficit
qui sacrificat corpꝰ xp̄i Nō solus sacrificat nō solus
consecrat: ꝑ totū cōuentus fidelium qui astat cū illo
consecrat: cū illo sacrificat Nec solus lignū fuber
fecit domū: ꝑ alius virgas. alius ligna. alius ēbes
et cetā compōit Debent utiq; astantes habē de suo
sicut et sacerdos fidē firmā. orōnē purā. deuocō
nē pāz Credendū quoq; q̄ sine firma fide nemo ac
cūsū ee debet Certus vero virtutes q̄s supdixim̄
et si oīs nō habent: diligat illū qui habet q̄d in
se nō inuenit: et i illo habet q̄d in se nondū videt
Sicut petrꝰ i iohānē virginitatis bz̄ meritū: sic
iohānes i petro martiriū bz̄ pmiū Credendū q̄z q̄ cor
pori xp̄i quē maria hodie pētaut i templo. quē
symeō in ulnis suis suscepit. cruā debem̄: dignī
tatē q̄ncta et finē Dignitatē: ut eū dei filiū
u deū deo oportēē. creatorē oīm: iudicē uiuoꝝ
et mortuoꝝ credam̄ Dignitatē: ut credam̄
nos statū postꝝ de corpe exierim̄ ab eo sicut a iu
dice preturos sicut gessim̄: siue bonū siue malū
ille nāz quē maria i templo pētaut. quē symeō
suscepit: quē in manibꝰ consecrātes aīe deū leuam̄
bibim̄. manducam̄. nobis porrigim̄ mādu
candū: ille familiaris nr̄ iudex erit nr̄ Cauebim̄
ergo ab eo separi p iudiciū pḡ mortē: cuꝰ uta sum̄
familiares in uita Dicam̄ ei nāz i corde cū eū
cruciam̄: dicam̄ cū eū consecrā Quē ad te uene
m̄ pḡ mortē aīe tuū tribunal iudicandi astabim̄:
qui nobis uta familiare ee dignaris i uita: q̄ a no
bis ēbrius consecrat manducat: noli nobis alie
nū ee i morte: ꝑ parce nobis i die mala Confu
dant demones qui nos cruc̄ psequunt: destruc

fortitudinē illorū i virtute tua: qr nō ē qui quer
ret pro nobis nisi tu deus et familiaris nr Iste
ē dignitas quā ei debem⁹ Debeg ei reuerentiā: mes
tigare stib⁹ nosmetipos et si inēm⁹ cor pollutū fe
dis cogitatiōnib⁹ aut mala voluptate: ab eius con
tactu ut abigne et nos et alios arceam⁹ Igne⁹
em cōsumēs ē: ad quē indign⁹ nō debz accedē:
ne intus cōsumat: et i reprobū sensū tradatur
Exeat ergo ex casti⁹ sicut moyses precepit qui nor
turno pollutus ē sompno: hoc ē qui p negligē
tiā strus obscure vite q tota ut sompn⁹ ptrāsit:
puenit usq ad pollutas cogitatiōes Exeat er
go ē du i statu ē indign⁹ se indignū societate fide
liū cōtinentiū hoc sacro corpe: lauetq vestimēta
sua p sūam confessionē. et pg solus actusū hoc est
pg remptricōib⁹ calorē z ardorē ia mortuū letus
redeat: et cū alijs fidelibus cōcet Iste ē reuerētia
quā debem⁹ corpi xpi: que virgo maria hodier
na die i templo pitauit: que symeon letus in ulnis
chia recepit Debem⁹ etiā frēm scire: intelligē sūt
que frēm accipim⁹ si eū digne comedim⁹ Audi
er fres nō me sc̄aplm dicentē Calicē benedicōis cui
benedicim⁹ nōne cōicatio sanguis xpi est: Calix dr
cōicatio calicis: scīt nos hīe quadā cōiunctionē cū
xpo Et panis que frīgim⁹: nōne participatio ē cor
poris dñi: Ac si dicat Panis que frīgim⁹ frīs nr
ni corpa sub xpo capite: qm sicut ing panis er
mixtis ignis cōficitur qui postea i corpa xpi et p
fidē et p sūa verba q xpō suos dcunt cōuertit:
sic diuersi pticipātes hoc corpe i vnitate fidei spei
et caritatis vni corpi cū xpo fiūt: ad xpm statī
pg morte bentur: et cū xpo sicut cū capite suo
sine fine regnaturi Que virgo cōcepit virgo

pept: virgo i templo hodierna die presentauit ds' cui
pre et spu scō unit et regnat deus p oīa ss. amē
Qui vult i pace dimitti tuā et de sententia eiusdē
symeon: qui audiens tristicia de eodem
sterpretatur: ut op horrendū op triste inde i manu
dni intenta mēte pstruatur: sit cuius ihesu hīs tō
uersacōne i celis ds ut iustus ne male viuendo peat:
sit timoratus ne de iustitia sua treme psumat Exper
tm qui e consolatō fideliū: nō qnt an bessim dena
riū: veīt in templū: muner exempla sōrū puerōr
accipiat i manibus verbū dei id e cōpleat opibus
qd est puerū i vbis: id est aplectatur eū cū bēnīs
fide spei et caritatis Gaudebit op de rpō adepto xpi
consortio: cupiat mde sine ter mori stō et vne deo
Tūc tande dimittit i pace: ut nō videat mortē: qui
mortē pdidit et vitā inuenit Dmo in septuagesima ℣. cm̄.
Quis mihi consolatō e fres mei i verbo illo
dni: qui ex deo e verba dei audit Propterea ei
vos libenter auditis: qr ex deo estis Nec igno
ro quod i alio loco dicit scriptura Ex rpō et p rpm
et in rpō sūt oīa Ex multo aliter ipse ex eo: qui sedm bti
abāmb elbangeliū nō ex voluntate cārnis nati sunt
sed ex deo Unde et iterū ab eode ihe i epla sua scptū
Omīs qui natus e ex deo nō peccat: sed gnātio celestis
conseruat illū Nō peccat inquit id e p peccm nō manz
in pctō: qr conseruat illū vtiq ut pctm nō possit ea q
fuīt nō pt celestis gnātio Quod nō peccat id est tm
dū e ac si nō peccet: pro eo scīz qr nō imputat ei pctm:
gnātio enī celestis ecclā i hac ptē conseruat illū Ex
qua ione iste qs renascitur: Quis pt dicē ego de e
lectis sū ego de pdestinatis ad vitā: ego de numero
filiorū: Quis iō potest: reclamāte nūmrū scrip
tura nescire hō si sit dignus amore an odio: Certum ne